

▲ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΕΚΑΤΟ κιλά ψωμί φτιάχνει καθημερινά για τους πρόσφυγες της Κω ο Δ. Αρβανιτάκης

«ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΣΥΓΚΙΝΗΤΟΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ»

Ο φούρναρης της προσφυγιάς μοιράζει αλληλεγγύη...

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΑΡΙΝΑ ΖΙΩΖΙΟΥ

Έγινε άθελά του ο πρωταγωνιστής των ημερών... Μία δήλωση του προέδρου της Κομμисиον Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ ότι η «Ευρώπη είναι ο φούρναρης της Κω που δίνει το ψωμί στους πρόσφυγες» ήταν αρκετή για να μάθουμε όλη την ιστορία του 76χρονου Διονύση Αρβανιτάκη και της οικογένειάς του.

Απλός στρατιώτης, χωρίς ανταλλάγματα και προσδοκία υλικής αμοιβής ή προσωπικής προβολής, βοήθησε και συνεχίζει να βοηθάει τους χιλιάδες πρόσφυγες που βρίσκουν καταφύγιο στο νησί. Με ποιον τρόπο; Γεμιζοντας, σχεδόν, κάθε μέρα ένα βαν με φρέσκο ψωμί που φτιάχνει ο ίδιος και τα παιδιά του και τους το προσφέρει!

Πάνω από εκατό κιλά ψωμί φτάνει στους πρόσφυγες μόνο από τον κ. Διονύση!

Το ίδιο, όπως μας αποκάλυψε ο κ. Αρβανιτάκης μιλώντας στο «Εθνος», κάνουν και άλλοι ιδιοκτήτες φούρνων στο νησί, αλλά και πολλοί εθελοντές που έχουν αγκαλιάσει όλους αυτούς τους ανθρώπους που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν συγγενείς, πατρίδα

και αγαπημένα κόματα για το ταξίδι της ελπίδας, της διαφυγής, της ζωής...

Με καταγωγή από τον Πύργο Ηλείας, ο 76χρονος Διονύσης έχει ζήσει στο περσί του, όπως λέει, τι σημαίνει ξεριζωμός και προσφυγιά. Πέρα από την ενσυνείδητη και ανιδιελή προσφορά στο συνάνθρωπο, για τον κ. Διονύση η έννοια της αλληλεγγύης είναι βαθιά ριζωμένη μέσα του.

Η δική του ξενιτιά

«Θυμάμαι, μικρό παιδί ήμουν ακόμη, όταν αναγκάστηκα για ένα καλύτερο αέρα να φύγω από τον τόπο μου και να πάω μετανάστες στην Αυστραλία. Η ξενιτιά είναι δύσκολη. Επισσα δουλειά ως ζαχαροπλάστης αρτοποιός, αυτήν την τέχνη γνώριζα και τα κατάφερα με πολύ κόπο και δουλειά. Εκεί γνώρισα τη γυναίκα μου, την Ευαγγελία, και το '70, όταν είχαμε κάνει ένα γερό κομπόδεμα, αποφασίσαμε να έρθουμε και να ζήσουμε στην Κω, στον τόπο καταγωγής της συζύγου, φτιάχνοντας τη δική μας επιχείρηση. Εδώ μένουν και οι τρεις μου γιοι με τις οικογένειές τους, εκτός από την κόρη μας που ζει στον Βόλο. Αυτήν τη στιγμή έχουμε επτά καταστήματα

στο νησί, αλλά τα έχουν αναλάβει τα παιδιά μου», αναφέρει συγκινημένος ο 76χρονος.

Όταν τον ρωτάμε πώς πήρε την απόφαση να βοηθήσει τους πρόσφυγες, η απάντησή του αποκαλύπτει το μεγαλείο ψυχής αυτού του ανθρώπου, ενώ ταυτόχρονα αναδεικνύει και τη δύσκολη κατάσταση που βιώνουν όλο αυτό το διάστημα οι κάτοικοι του νησιού από την προσέλευση των προσφύγων.

«Αυτά που βλέπουμε και ζούμε τόσους μήνες τώρα δεν μεταφέρονται εύκολα. Μικρά παιδιά από τη Σερβία, το Αφγανιστάν πέφτουν κάτω και φωνάζουν "μαμ". Μας δείχνουν με τα χεράκια τους το ψωμί. Δεν γνωρίζουν τη λέξη φαγητό. Ποιος άνθρωπος μπορεί να μείνει ασυγκίνητος όταν βλέπει ένα μικρό παιδί να τρώει κώμα; Πείτε μου... Χωρίς κανένα διαταγή, καμία δεύτερη σκέψη, είπα κάθε μέρα θα τους φτιάχνω ψωμί και με το βαν θα τους το πηγαίω. Οποιοσ δεν έχει πεινάσει, δεν μπορεί να μπει στη θέση αυτών των ανθρώπων. Πρόσφυγες... "Εμείς" και "εκείνοι" στο ίδιο νησί, βίοι παράλληλοι που συγκλίνουν στην έννοια άνθρωπος», προσθέτει ο κ. Αρβανιτάκης.